

kommande muligvis kommer til at møde enten paa den Station, der ligger ham nærmest, eller maasse endog paa for Politimesteren, hvis der skal gøres Politifag ud af det. Hvis man altsaa vil udelade en saadan Bestemmelse som den, der findes her, skaffer man blot Ubehageligheder for de rejsende. Det er fastsat her, at Udpantning kan anvendes, saafremt paagældende har erklæret sig villig til at betale Erstatningsbeløbet. Hvis han har gjort det, men ikke har Penge i Kommen og hvis han derefter forsvinder, skal dog naturligvis Banerne have Lov til paa en nem Maade at faa inddrevet den Erstatning, som den paagældende skylder, og dertil er foreslaaet anvendt Udpantning. Det ærede Medlem syntes at have Betænelighed her af Hensyn til en Bestemmelse i Udpantningsloven, idet denne opregner de Tilfælde, i hvilke Udpantning skal anvendes, og derefter siger: i andre Tilfælde kan Udpantning ikke anvendes. Jeg tror rigtigst ikke, at den paagældende Bestemmelse er saaledes at forstaa, at den tager Sigte paa Fremtiden, den har ganske sikkert kun taget Sigte paa Forholdene, saaledes som de vare, da Udpantningsloven kom frem. Man har derved klart og tydeligt ville sige, at alle andre hidtil gældende Bestemmelser, der hjemlede Udpantning i visse Tilfælde, ere bortfaldne, og nu havde man kun Udpantningsloven at holde sig til; derimod maatte jo Lovgivningsmagten staa frit over for det Spørgsmaal, i hvilke Tilfælde man fremtidig vil indrømme Udpantning. — Jeg tror, at jeg hermed har gennemgaaet de Hovedbestemmelser, som ere fremdragne af ærede Medlemmer, og der vil jo, antager jeg, i et Udvalg blive givet mig Bejlighed til Forhandling om Affættelsen af disse Bestemmelser.

Jeg skal saa kun tilføje et Par Ord med Hensyn til Forhold, som ellers ere fremdragne af ærede Talere, men som strengt taget ikke høre ind under denne Lov. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) savnede Bestemmelser for Orden og Renlighed i selve Jærnbanevognene. Saadanne Bestemmelser kunne jo ikke komme ind under denne Lov, men maatte ind i et Driftsreglement, og saadanne Bestemmelser findes jo ogsaa i de Driftsreglementer, som udsædes af Jærnbanebestyrelsens øverste Autoritet, og de kunne forandres, alt efter som der er Behov til Forandringer; de kunne jo ikke paa nogen Maade have en stabil Karakter. Hvorvidt de Bestemmelser, vi nu have med Hensyn til Orden og Renlighed i Jærnbanevognene, ere fyldestgørende eller ikke, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Man kan naturligvis altid nære Ønsker

om Forandringer i saa Henseende, men jeg tror dog alligevel, at det ærede Medlem gif for vidt i sine Ønsker, naar han vilde have, at Jærnbanebestyrelsen skulde virke opdragende med Hensyn til den store Skavank, som den danske Befolkning ganske vist har i Retning af at spytte overalt, hvor man kan komme til at spytte. En saadan Opgave tror jeg ikke Statsbanerne kunne paatage sig. Vi maa tage det kørende Publikum med de Skavanter, det har. For saa vidt disse grunde sig i Folkarakteren, kunne vi ikke udryhde dem; der forlanger det ærede Medlem sikkert for meget af os. — Det ærede Medlem for Tisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) omtalte en lille Epifode, som han havde oplebet paa sin sidste Rejse herover. Han havde sidet i en gennemgaaende Vogn, og saa var der paa en Mellemstation, i Aarhus, blevet lukket andre rejsende ind, som vistnok kun skulde til Skanderborg, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg skal der gøre opmærksom paa, at Betydningen af de gennemgaaende Vogne udelukkende er den, at de Passagerer, som benytte disse Vogne, skulde kunne undgaa Omstigninger fra det ene Tog til det andet paa længere Rejser; derimod saa jo de Passagerer, som benytte gennemgaaende Vogne, ikke en Smule bedre Ret med Hensyn til at kunne disponere over Rupeen, end de have, naar de sidde i andre Rupeer. Altsaa, fordi jeg kommer ind i en gennemgaaende Vogn, kan jeg ikke kræve, at der ikke i denne Vogn lukkes andre end gennemgaaende rejsende ind; det er klart, at en saadan Ret saar jeg ikke. Derfor har det ærede Medlem, naar han paatalte, at der var blevet lukket Passagerer, som kun skulde befare et kortere Banestykke, ind i en gennemgaaende Rupe, ikke haft Ret i sin Henvendelse til den vedkommende Jærnbanefunktionær. Noget ganske andet er det naturligvis, at Jærnbanefunktionærerne saa vidt muligt søge at lade de Passagerer, der sidde i gennemgaaende Vogne, være fri for andre Passagerer, der skulde stige ud og ind. Det er meget rimeligt, at dette gøres, men noget Rrap i saa Henseende har man ikke, fordi man rejser i en gennemgaaende Vogn. — Det ærede Medlem nævnedes endvidere Mlykken ovre i Stilling og udtalte, at han havde hørt om den fungerende Assistent, at han i Løbet af en Tjenestetid af 2 × 24 Timer kun skulde have haft 2 Timer fri; jeg tror nok, at dette er en rigtig Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelse. Ja, det ved jeg ikke noget om, men jeg kan paa Forhaand sige, at det maa være urigtigt; det er ikke Tilfældet; saaledes er Forholdet ikke. Den paagældende Assi-